

LUDMILLA LACUEVA CANUT
Esriptora

EL GONG

Coetanis de Romeu: Franz Schrader

Ens endinsem de nou en un bocinet de la història d'Andorra de la mà de Franz Schrader, geògraf, alpinista i cartògraf (Burdeus, 1844) a qui devem en gran part el coneixement de la cartografia dels Pirineus.

Schrader va créixer amb una gran avidesa per aprendre tot el que estava relacionat amb la literatura i les ciències a més d'apassionar-se per les llargues excursions a les muntanyes que alimentarà amb la lectura dels grans viatgers que contenen les seves ascensions a les muntanyes pirinenques. Aprofita aquestes excursions per extreure tot tipus d'informació topogràfica i per dibuixar les serralades impressionants. La seva primera obra cartogràfica va conèixer un gran èxit i el reconeixement de varis estaments. I aquí tenim un punt en comú amb de qui vàrem parlar en una altra crònica i és que el 1877, la Librairie Hachette el fitxa com a col·laborador, en aquest cas com a geògraf professional. La seva reputació és envejable i coneix els Pirineus com el palmell de la seva mà.

I us preguntareu quin lligament tenia amb Charles Romeu... Feia dos anys que Romeu havia encetat el seu càrrec com a veguer francès i no parava de barrinar mil idees per donar un nou impuls a les Valls d'Andorra i que es donés a conèixer aquest petit país. I la millor manera de fer-ho era participar a l'exposició Universal de París de 1889. Romeu va demanar al Consell General que fessin la demanda formal al delegat permanent durant la seva

visita a Prades. La Mitra s'ho mirava amb escepticisme, tot i que mentre estiguessin ocupats en aquestes coses ells continuarien treballant per contrarestar la influència de França.

La idea havia tingut molt bona acollida per part del síndic i de diversos andorrans encoratjats pel seu entusiasme. Per ajudar-los, el delegat permanent va escollir Schrader, una elecció molt escasent, ja que feia quinze anys que estava elaborant un mapa de la serralada pirenaica que s'esperava que en breu acabaria i exposaria a l'Exposició de París. Ja auguraven que seria una meravella digna d'admirar. Romeu va fer una primera tria de productes i Franz Schrader, entusiasmada, va visitar Andorra per escollir els objectes que farien part del segon enviament.

Romeu va quedar molt content de la col·laboració amb Schrader i tots dos van rebre amb gran satisfacció l'obtenció d'una medalla de bronze pels objectes de l'estand d'Andorra. Va ser un gran èxit. Després de moltes dificultats els dos protagonistes de la nostra crònica d'avui van aconseguir que els objectes tornessin cap al país el 1891 i es va decidir que les col·leccions i els mapes fossin per l'escola de Canillo.

L'experiència va ser tan bona que, l'any 1900, Andorra va tornar a ser present a l'Exposició Universal de París sota la supervisió de Romeu i de Schrader. Un tàndem molt eficient que va treballar amb entusiasme perquè el nom d'Andorra traspasés fronteres.